

[Marinus Larsen.]

for et år. Jeg tror, at vi alle erkender, at tiden endnu ikke er inde til at ophæve prisloven, idet de sidste måneders prisudvikling på grundlag af devalueringen sikkert vil nødvendiggøre, at vi bevarer prislovgivningen et år endnu. Da vareforsyningsloven endnu ikke på alle områder er i stand til at fremkalde den konkurrence, som må anses for at være den bedste prisregulator, må sikkert alle være enige om, at prisloven er nødvendig. Det er da også erkendt gennem de forhandlinger, der i de sidste dage er ført mellem rigsdagens partier, og gennem hvilke man har opnået enighed om at forlænge prisloven, ligesom man er blevet enig om at forlænge vareforsyningsloven. Der er som allerede nævnt af den højtærede handelsminister kun indført en enkelt ændring i den bestående lov, en ændring, som går ud på, at der ikke kan gennemføres foranstaltninger af generel karakter undtagen med tilslutning fra det i § 2, stk. 5, nævnte udvalg. Jeg konstaterer med glæde, at den højtærede handelsminister udtalte, at dette betyder, at ministeren ikke kan gennemføre generelle ændringer uden, som det blev sagt, at have parlamentarisk rygdækning. Det dækker, hvad der hele tiden har været min opfattelse, og jeg tror, det er rigtigt, at man har en sådan bestemmelse.

Jeg skal ikke komme med flere bemærkninger, men anbefaler på mit partis vegne, at lovforslaget gennemføres, som det nu foreligger efter vedtagelsen i folketinget.

Villemoes: Jeg kan tilslutte mig de udtalelser, som lige er fremsat af den ærede ordfører for socialdemokratiet om tilslutning til dette lovforslag. Betænkningen fra folketinget har jeg læst for et øjeblik siden, og jeg er enig med den højtærede handelsminister i og forstår de ændringer, der er sket, navnlig ændringen til § 2, hvorved der indføres et nyt stk. 6.

Jeg vil gerne komme med det ganske lille bitte hjertesuk, at der er noget urimeligt i, hvis handelsstanden kan risikere at tabe ved prisfald, mens det er den forbudt at få nogen konjunkturavance, hvis der er opadgående priser. Det kan vel ikke være sundt i det lange løb. Det er jo svært, når man skal sælge en vare den ene dag, og genanskaffelsesprisen for den vare, man skal købe den næste dag, er en hel del højere. Det er naturligvis forhold, der i normale tider ikke ville komme til at foreligge, men vi har, som også den højtærede handelsminister sagde, ekstraordinære forhold nu, og så

længe vi ikke har større varemængder her i landet, er det klart, at vi på visse områder må have et indseende fra det offentlige side. Men jeg er enig med det ærede medlem hr. Marinus Larsen i, at konkurrence er den bedste prisregulator.

Landstingets venstre kan tiltræde dette lovforslag, som altså forlænger prisloven for 1 år fra den 15. november.

Foss: For et halvt års tid siden havde jeg den ære at anbefale den gældende prislov til vedtagelse. Vi troede dengang, at de ændringer, der blev vedtaget, ville medføre en begyndende afvikling af prisreguleringen, og at man havde ophævet nogle af dens mest uheldige virkninger. Men interessen for vore vedtagelser har øjensynligt ikke været lige stor alle steder. Jeg tænker i denne henseende nok så meget på prisdirektoratets administration af loven som på den højtærede ministers meget omtalte bekendtgørelse om retten til at regne med genanskaffelsespriser. Om det sidste skal jeg ikke sige meget. Jeg vil kun gerne gøre den bemærkning, at de hensyn, som loven taler om, øjensynligt kun skal gælde, når priser er faldende. Jeg tror ikke, dette var meningen, da loven blev vedtaget.

Med hensyn til prisdirektoratets administration af loven spekulerer man undertiden på, om prisdirektoratet overhovedet kender loven. Bestemmelserne om, at priser ikke kan sættes lavere, end at normalt arbejdende virksomheder kan opnå en rimelig nettoavance, respekteres i hvert tilfælde ikke. Meningen med denne bestemmelse var jo bl. a., at en virksomhed skulle have lov til at få fordel af forbedringer i fabrikationen. En fabrik, som jeg har lidt kendskab til, har skriftligt spurgt prisdirektoratet om, hvor meget den måtte beholde af fortjenesten, når den gennemførte besparelser i produktionen, men den har ikke kunnet få besked, hverken skriftligt eller mundtligt. Det er kun et enkelt eksempel på, at prisdirektoratet roligt kører videre i det gamle spor, uanset at rigsdagen vedtager bestemmelser, der angiver afvikling af loven. Således som prisloven praktiseres, er den desværre stadig en bremse på initiativ til rationalisering.

Nu er hovedargumentet for at fortsætte med prisloven jo devalueringen. Det forekommer mig at være et dårligt argument. Devalueringen har mange kedelige virkninger, bl. a. at priserne på visse importerede varer stiger, men hvis man ikke samtidig sætter pengeregigheden i vejret, vil konkurrencen på varemarkedet da ikke blive